

Алабинска улица и спрѣхме до първата врата на градската градина срѣщу зданието на Българската Народна Банка (новото здание). Той слѣзе отъ файтона и ми каза да почакамъ малко, за да дойде и другъ човѣкъ и веднага слѣзе въ градината, когато не забѣлѣзахъ на кждѣ изъ градината трѣгна, но слѣдъ 10—16 минути той дойде заедно съ още единъ човѣкъ, който тоже не познавамъ, качиха се и двамата на файтона и като карахъ до площада прѣдъ двореца и гдѣто сега е шадравана, казаха ми да спрѣ, като спрѣхъ, слѣзе първото лице, което пазари съ менъ файтона, а второто остана въ файтона, когато и откарахъ на селото. По пътя нигдѣ не спрѣхме, освѣнъ на ханчето отъ самъ Костинбродъ, въ селото като стигнахме минахме по срѣдъ селото и като стигнахме единъ мегданъ на срѣща единъ голѣмъ ханъ, двоетаженъ, срѣщу хана кладенецъ. Тамъ отъ хана излѣзоха съдържателя и нѣкои селяни; ржуваше се и влѣзоха вхтрѣ въ една стая. Мющерията като слѣзе, заплати ми кирията, влѣзе въ стаята и слѣдъ малко излѣзе заедно съ нѣколко селяни изъ село. Азъ въ село стояхъ около 2—3 часа, за да си отпочинатъ конетѣ. Слѣдъ като впрѣгнахъ файтона притѣжателтъ на хантъ, който бѣше доста високъ, едъръ човѣкъ, ме пита, празенъ да си не ходи, а да го закарамъ него и жена му, колко пари ще му взема, съ когото и пазарихъ не помня за колко лева, които и докарахъ въ София и които слѣзоха въ една къща двоетажна, които се намира въ II полицейски участъкъ прѣвъ рѣката на Телакъ-Хасановата воденица, въ която къща тѣ се качиха по стълбитѣ, които бѣха отъ къмъ двора и азъ имъ отнесохъ куфарчето имъ, слѣдъ което мъжа ми заплати кирията и азъ си отидохъ.

Слугата на Тодоръ Станимаклията, за който по-горѣ спомѣнувамъ, сега зная че слугува на Костинбродския ханъ. Вечеръта когато се спазарихъ съ лицето, което по-горѣ спомѣнувамъ, за да го закарамъ на село, азъ казахъ на чорбаджията си Иованисъ—Ерменеца, когато той бѣше дошелъ при менъ въ яхъра, че азъ съмъ пазарилъ кирия и утрѣ рано ще замина, като му казахъ и (числото) суммата на кирията.

Лицето, което направи пазарлъка за кирията съ менъ и онова, което закарахъ въ село, ако ги видя, може би ще ги позная, така също ако да видя мъжа и жената, които докарахъ отъ селото въ София и кръчмарътъ на хантъ, може би ще ги позная.